

שנה תשע עשרה - עלון מס' 962

@ ביום ראשון יד' אייר "פסח שני" - לא אומרים תחנון.
@ ביום ראשון הילולת רבי מאיר בעל הנס זיע"א.
@ ביום חמישי ל"ג בעומר - הילולת התנא הקדוש ר' שמעון בר יוחאי זיע"א. לא אומרים תחנון.

בס"ד יג' אייר ה'תשע"ט
הדלקת נרות - 19:13
צאת השבת - 20:05
רבנו תם - 20:58
שעון קיץ - מהלוח המדויק של "אור החיים"
ע"פ "אופק תל אביב"

אברהם יגל

לעיני בבאי מוסאי בן אברהם ז"ל
לרפואת ולהצלחת כל עם ישראל ובכללם לאברהם יגל בן רעות נ"י

מפטי"ד: "ויואמר ידפיח"ו"
(ירמיה לב')

השבת כח' לעומר
פרקי אבות - פרק ג'

פרשת בהר

השיעור בלויין יחל ב- 21:30
בדוק ומנסה- סגולה להשתתף
בסעודה רביעית "אוהל-מועד"
מלנייני הפרשה:

א"י דדו או בן דדו יגאלנו

בדרך רמז שיש מחלוקת מי יהיה המשיח. חד אמר דוד בעצמו וחד אמר בן דוד. יש לומר שזה מרומז בפסוק זה: דהיינו או דוד כתוב בלי ו' שזה אותיות דוד או בן דוד שגם פה דוד כתוב בלי ו' דהיינו בן דוד שאותן משתיהן יגאלנו. וה' יעזור שנוזה לביאת גואל צדק במהרה בימינו אמן כן יהי רצון. (דגל מחנה אפרים)

לא תהיו איש את עמיתו.

ע' וא' הן אותיות המתחלפות ואפשר לקרוא במקום זה לא תונו איש את עמיתו, פירוש לא להונו את עצמו.

את כספך לא תתן לו בשוץ ובמרבית לא תתן אכלך.

יש אנשים שטוענים שהם צריכים ללוות בריבית כי יש להם הרבה הוצאות לכלכלה ואין להם ברירה, אומרים להם "ובמרבית לא תתן אכלך", שעדיף שתחיה חיי צניעות ולא תרבה באכילת מותרות ולא תצטרך להלוות בריבית. "במרבית" הכוונה למותרות ולריבוי, "לא תתן אכלך", שהאוכלים הרבה וחיים חיי מותרות גורמים לעצמם ללוות בריבית.

ובכל ארץ אחוזתכם גאולה תתנו לארץ" (כח, כד) כתב בתורת מהרי"ץ: יש לפרש בדרך רמז, כי הנה האדמה נתקלה על ידי האדם הראשון, והעצה לזה שבני ישראל ילכו בדרך ה', וישמרו את כל המצוות התלויות בארץ, ובזה יתקן חטא אדם הראשון וקלקול הארץ. וזהו שאומר הכתוב: "ובכל ארץ אחוזתכם" תראו ותשתדלו ש"גאולה תתנו לארץ" שתהיה נגאלת מקלותיה, ואז תתן פריה ויבולה כמקדם. (תורת הפרשה)

ויראת מאלוקיך וחי אחיך עמך.

חז"ל אומרים שכל הלוקח ריבית אינו קם בתחיית המתים שכתוב "וחי אחיך עמך" ומי שלוקח ריבית אינו חי רח"ל.

פינת הניבים והפזגמים

חזות הכל = הדבר העקרי, ראית משהו פקק. הערה: לא לך נתפן הנביא ישעיהו.

דוגמה: כל מורה רואה במקצוץ הוראתו חזות הכל, והתלמידים נהנים.

מקור: ותהי לכם חזות הכל פדברי הספר החתום אשר-יתנו אתו אל-יודע הספר לאמר קרא נא-זה ואמר לא אוכל פי חתום הוא [ישעיהו כט יא]. (ניבונון)

מצות השמיטה - "ובשנה השביעית שבת שבתון יהיה לארץ שדך לא תזרע וגו'"

מצות היוכל - אחרי שבע שמיטות (אחר 49 שנה) בשנת החמישים חל היוכל.

כי ימוך אחיך - מצוה לעזור לחבר בצרה ולתמוך בו בטרם יתמוטט כליל.

איסור ריבית - התורה מזהירה שלא להלוות כספים בריבית, המכונה "נשך".

לנהוג כבוד בעבדים - יש לנהוג כבוד בעבד עברי ולא להעבירו בעבודות פחותות.

כי תבוא אל הארץ אשר אני נותן לכם...

האלשיך הקדוש מדייק מדוע נאמר "כי תבוא אל הארץ" ולא "כי תלכו אל הארץ". הוא אומר דבר פשוט וחלק - הבית של היהודי הוא בארץ ישראל. גם כשהוא נמצא בחוץ לארץ, הבית האמיתי שלו זו ארץ ישראל. לכן נאמר "כי תבוא אל הארץ", ללמדנו כי בהגיעו לארץ ישראל, חש כל יהודי שהוא בא הביתה.

כי גרים והתושבים אתם עימדי" (כח, כג)

דרש המקובל האלוקי רבי מאיר ביקיאים זצ"ל מאיזמיר: "ישראל, אף על פי שחטא, ישראל הוא", נשמה יהודית מקננת בו, וזיק אמונה מהבהב בקירבו. והלכה כרבי מאיר שאמר: "בין כך ובין כך, קרויים בניס", בניס אנו לה' אלוקינו, בכל מצב שהוא, תמיד ולעולמים! זהו שאמר הכתוב: "כי גרים", גם אם תחטאו ותלכו בגלות חלילה, "ותושבים", וגם כשתשמרו המצוות ותשכנו בארץ, תמיד אתם עימדי". (מעין השבוע)

וכי ימוך אחיך ומוטה ידו עמך והחזקת בו.

למה כתוב עם ו' "והחזקת", כמו שכתוב "ויתן לך" אומר רש"י: יתן ויחזור ויתן, כמו כן כאן אצל העני והחזקת בו, ועוד פעם והחזקת, שלא יפסיק לתמוך בעני.

וישיבתם על הארץ לבטח" (כ"ה י"ח)

במילים אלו יש רמז למה שאמרו רבותינו ז"ל: כל עיר שאין בה עשרה דברים אין תלמיד חכם רשאי לדור בתוכה. וסימנם הוא: על הארץ לבטח. והוא: עניות מים, לימוד תינוקות של בית רבן. היכל הקודש, ציון, כופא, צדקה, לבלר, בית כנסת, סבת, חכם. כלומר: בית דין המכין ועונשין. (ויאמר אברהם)

הסירו מכשול מדרכי עמי!

העלון טעון גניזה. אין לעיין בעלון בשעת התפילה וקריאת התורה. במקום שיש עירוב, יש לטלטל ע"י קטן.

ניתן להוריד את העלון באתרים הדתיים "לדעת" ו-"חיידוש": <http://www.hidush.co.il/> <http://ladaat.info/>

ר' שימעיאל בר יוחאי זי"ע"א

חי בדור השני שלאחר חורבן בית שני. בימיו של רשב"י לא נראתה הקשת בענן, כי זכות רשב"י הגנה על כל הדור. היה תלמידו של ר' עקיבא ומיד לאחר נישואיו עזב את ביתו וגלה למקום תורה ללמוד בשיבתו של רבו ר' עקיבא. במשך 13 שנה למד שם. כשנאסר ר' עקיבא בבית האסורים, סיכן רשב"י את נפשו ונכנס לשם במסירות נפש כדי ללמוד תורה. כל זמן שישב רשב"י לפני ר' עקיבא הסתיר את מעלתו וגדולתו ואף אחד לא הכיר את כוחו חוץ מרבו. אמר לו: **"דייך, שאני ובוראך מכירים את כוחך"**!

בקדושתו העצומה זכה רבי שמעון לקיים בשלמות את הוראת רבו **"ואהבת לרעך כמוך"** ולהשרישה בלב תלמידיו עד שתקנו את פגם תלמידי רבי עקיבא.

"עלית למרום, שביט שבי"

בפסוק זה נרמז שמו של התנא הקדוש רבי שמעון בן יוחאי, שכן **"שבי"** הם ראשי תיבות של שמעון בר יוחאי. ושמו **יוחאי** רמז בפסוק **"כי לא תשכח מפי זרעו"**, שבזכות הזהר הקדוש המיוחס לו, ביטל את שְכַחַת התורה מישראל.

בניך בשתי ימים - חינוך

לקראת ל"ג בעומר יש ללמד ולהנחות את הילדים בכללי הבטיחות במדורה:

א. יש לנעול נעליים סגורות וללבוש מכנסיים ארוכים וחולצה מתאימה להגנה על הגוף מפני גיצים וגחלים וכן מעקיצות זוחלים ושרצים ארסיים הנמשכים אל חום המדורה.

ב. הבערת המדורה תיעשה על ידי האחראי בלבד. יש להזהיר מפני מסמרים חלודים ומזוהמים המחוברים למשטחי עץ והעלולים לגרום במשתתפים.

ג. אסור להבעיר אש באמצעות חומרים דליקים כגון בנזין, נפט וכדומה. אין להחזיק בקרבת המדורה.

ד. אסור להשליך למדורה מכלים ריקים מכל סוג, חזיונים, קליעי נשק או עץ צבוע בצבעי שמן. כמו כן אין להתיז דלק על אש בוערת.

ה. הוספת עצים וקרשים לליבוי המדורה תיעשה על ידי האחראי, תוך שמירה על כללי הבטיחות.

ו. יש להחזיק בקרבת המדורה אמצעי כיבוי מים וחול למקרה של התפשטות השריפה.

ז. בסיום האירוע יש לוודא כיבוי מוחלט של המדורה בעזרת חול או מים.

שיעור התורה הגדול בתבל

ארגון "אברהם יגל"

משדר בלוויין בכל מוצאי שבת את שיעורו של הראשון לציון הרח"ג יצחק יוסף שליט"א

בבית הכנסת "אוהל מועד"

בשעה 21:30 השיעור יוקרן

על גבי מסך ענק. בע"ה תתקיים סעודה ורביעית, בחסות "בית הללם"

פסוקי מנחת

שיעור מרתק ונפלא

מפי מפיק מרגליות

הרב ברוך חורב הי"ו

(נכדו של הרב חורב)

בנושא "אמונה ושמחה"

והידועים בפרשת השבוע

כל יום חמישי ב- 20:30

בביהכ"נ "אוהל מועד"

ערבית לאחר השיעור

בואו בשמחה

פסוקי מנחת

מרתק ודינא אלגורי

שיזכו בברירות

והנחיה מעליה

בפרנסה טובה,

אריכות ימים ושנים

טוב ובענינים

הם לכל משפחתם,

ולכל מייל דמיטב,

וירוו נחת ושלווה

מכל יוצאי חלציהם

כל הישועות והברכות

כשבה"א וישרה מוסאי הי"ו

שתמו לסעודה הרביעית בלויין

זכות מרן עובדיה יוסף זצ"ל

שיתמלאו כל משאלות ליבם

לטובה. זכות המצוה תעמוד

להם שיתברכו ברפואה

שלמה, אושר ובפרנסה טובה,

וירוו נחת מכל יוצאי חלציהם.

וזיווג הגון לאילן בן שרה הי"ו

להבדיל לע"נ אברהם בן יהודה ז"ל

פסוקי מנחת

בשעה טובה ומוצלחת נפתח

שיעור במגמא "בבא מציעא"

בשילוב הלכות מהגמרא

ושאלות אקטואליות

מפי ראש הכלול

הרב אהרן יחיאל הי"ו שליט"א

בימים שני ורביעי בשעה 18:00

במרכז הרוחני

"אור ציון ובית שמשון"

רח' הסביון 2, יבנה

פסוקי מנחת

כשילבנו ונצט"ב כהן

להולדת הבן נ"י

יה"ר שיעלה במעלות

התורה והיראה ויצליח

בכל דרכיו ומעשיו,

שיתברך בכל

מייל דמיטב

וברכה והצלחה

לחיים ושושנה כהן

שיורו נחת מיוצאי חלציהם

פסוקי מנחת

לע"נ הצנועה והענוה

אברהם מוסאי

בן יהודה וחננו ז"ל

ביום שישי י"ט אייר

8:00 - עליה לבית העלמין

בשבת משמרה ב"תפילה למשח"

פסוקי מנחת

לע"נ הצנועה והענוה

ב"ב אדודי

בת שמואל ז"ל

יח' אייר פקידת שנתה

שתמליץ טוב בעד משפחתה

פסוקי מנחת

לע"נ הצנועה והענוה

מרסל מרדכי

בת רחל ושלום ז"ל

יח' אייר פקידת שנתה

שתמליץ טוב בעד משפחתה

פסוקי מנחת

לע"נ הצנועה והענוה

מרים נסימי

בת זליכה ז"ל

אזכרה ביום שני ט"ו אייר

18:15 - עליה לבית העלמין

19:00 - מנחה, דברי תורה,

ערבית וסעודה

בבית הכנסת

"עזרא הסופר"

רח' גיבורי החיל יבנה

פסוקי מנחת

לע"נ הצנועה והענוה

יחי חיים נסימי

בן שיעה ודקה שיחיו

יח' אייר פקידת שנתה

שימליץ טוב בעד משפחתו

פסוקי מנחת

לע"נ הצנועה והענוה

מרי יפרח

בת עשה ז"ל

יח' אייר פקידת שנתה

שתמליץ טוב בעד משפחתה

פסוקי מנחת

לע"נ הצנועה והענוה

רפואה שלמה

כשבה"א

בת סעדה

הקב"ה ישלח

מזור ומרפא

לרנ"ב אברהם

ושס"ה גידיה.

רפואת הנפש

ורפואת הגוף

שתחזור לאיתנה

הראשון במהרה

פסוקי מנחת

לע"נ הצנועה והענוה

מרי יפרח

בת עשה ז"ל

יח' אייר פקידת שנתה

שתמליץ טוב בעד משפחתה

פסוקי מנחת

לע"נ הצנועה והענוה

רפואה שלמה

כשבה"א

בת סעדה

הקב"ה ישלח

מזור ומרפא

לרנ"ב אברהם

ושס"ה גידיה.

רפואת הנפש

ורפואת הגוף

שתחזור לאיתנה

הראשון במהרה

פסוקי מנחת

לע"נ הצנועה והענוה

מרי יפרח

בת עשה ז"ל

יח' אייר פקידת שנתה

שתמליץ טוב בעד משפחתה

פסוקי מנחת

לע"נ הצנועה והענוה

רפואה שלמה

כשבה"א

בת סעדה

הקב"ה ישלח

מזור ומרפא

לרנ"ב אברהם

ושס"ה גידיה.

רפואת הנפש

ורפואת הגוף

שתחזור לאיתנה

הראשון במהרה

פסוקי מנחת

לע"נ הצנועה והענוה

מרי יפרח

בת עשה ז"ל

יח' אייר פקידת שנתה

שתמליץ טוב בעד משפחתה

פסוקי מנחת

לע"נ הצנועה והענוה

רפואה שלמה

כשבה"א

בת סעדה

הקב"ה ישלח

מזור ומרפא

לרנ"ב אברהם

ושס"ה גידיה.

רפואת הנפש

ורפואת הגוף

שתחזור לאיתנה

הראשון במהרה

פסוקי מנחת

לע"נ הצנועה והענוה

מרי יפרח

בת עשה ז"ל

יח' אייר פקידת שנתה

שתמליץ טוב בעד משפחתה

פסוקי מנחת

לע"נ הצנועה והענוה

רפואה שלמה

כשבה"א

בת סעדה

הקב"ה ישלח

מזור ומרפא

לרנ"ב אברהם

ושס"ה גידיה.

רפואת הנפש

ורפואת הגוף

שתחזור לאיתנה

הראשון במהרה

פסוקי מנחת

לע"נ הצנועה והענוה

מרי יפרח

בת עשה ז"ל

יח' אייר פקידת שנתה

שתמליץ טוב בעד משפחתה

פסוקי מנחת

לע"נ הצנועה והענוה

רפואה שלמה

כשבה"א

בת סעדה

הקב"ה ישלח

מזור ומרפא

לרנ"ב אברהם

ושס"ה גידיה.

רפואת הנפש

ורפואת הגוף

שתחזור לאיתנה

הראשון במהרה

פסוקי מנחת

לע"נ הצנועה והענוה

מרי יפרח

בת עשה ז"ל

יח' אייר פקידת שנתה

שתמליץ טוב בעד משפחתה

פסוקי מנחת

לע"נ הצנועה והענוה

רפואה שלמה

כשבה"א

בת סעדה

הקב"ה ישלח

מזור ומרפא

לרנ"ב אברהם

ושס"ה גידיה.

רפואת הנפש

ורפואת הגוף

שתחזור לאיתנה

הראשון במהרה

פסוקי מנחת

לע"נ הצנועה והענוה

מרי יפרח

בת עשה ז"ל

יח' אייר פקידת שנתה

שתמליץ טוב בעד משפחתה

פסוקי מנחת

לע"נ הצנועה והענוה

רפואה שלמה

כשבה"א

בת סעדה

הקב"ה ישלח

"אל תקרי הליכות אלא הלכות"

הילולת רשב"י - ל"ג בעומר

יום ל"ג בעומר הוא יום שבו מרבנים בשמחה לכבוד רבי שמעון בר יוחאי זצ"ל, והוא יום ההילולא. רצונו היה שישמחו ביום זה, ויש נוהגים לערוך לימוד בליל ל"ג בעומר במנין, וללמוד שבחי רשב"י המפוזרים בזהר ואדרא זוטא ומנהג יפה הוא. ויש נוהגים ללכת על קבר רשב"י במירון בל"ג בעומר, אבל עדיף ללכת בזמן אחר, כי כיום אין הצניעות נשמרת במקום קדוש זה, ורבות בנות שבאות בבגדי פריצות ופוגעות בקדושת המקום ומחטיאות את הרבים, וגדול עוונן מנשוא. ומלבד זה יש נוהגים לשחוט שם בהמות ולאכול, מבלי לבדוק אם השוחט בקיא בהלכות שחיטה ובדיקת הבהמה, ואם הוא ירא שמים. וגם רבו המכשולים בענין הניקור מחלב דאורייתא שהוא איסור כרת, ולכן שומר נפשו ירחק מהם, וילך בזמן אחר.

תפילה

הגמרא אומרת שיכול רבי שמעון בר יוחאי לפטור את כל העולם כולו מן הדין. וכתוב בזהר הקדוש שתפילתם של ישיני עפר אלו עושה רושם גדול בשמים (זהר ת"כ דף ת"ז) והעולם מתקיים בזכותם. לכן אנחנו משתטחים על קברו ומבקשים ממנו שיתפלל עלינו ועל עם ישראל כולו.

לימוד

טוב ללמוד מתורת הצדיק ולהזכיר מעשיו על קברו (זהר, זכור א'): ובמיוחד טוב לקרוא מהזהר הקדוש ליד קברו של הרשב"י ובנו, שעל פי הכתוב בזהר בזכות לימוד זה יצאו מהגלות ברחמים.

שמחה

כתב מהר"ח"ו בשער הכוונות, שיש להרבות ביום זה בשמחה, כמו שספיר רבנו האר"י ז"ל, שכך היה רצונו של רשב"י שישמחו ביום זה. ועל כן טוב לשיר שיר קודש זה שחובר ע"י הרב שמעון לביא זצוק"ל שרמוזים בו סודות גדולים מענין הרשב"י זצ"ל ובכללם שהיה כעין כהן גדול" שאוהב את עם ישראל, מוסר נפשו עליהם ויכול לכפר על כולם.

מערת הרשב"י

הגמרא מספרת שאלהיו הנביא נמצא לעיתים בפתח מערתו של רשב"י. וכשבר רבי חיים בן עטר בעל אור החיים הקדוש לקבר הרשב"י הוא חזל על ארבעתיו במעלה ההר לגדול קדושת הרשב"י, אחר כך זכה להרגיש במקום ריח גן עדן בעת לימוד התורה שם. וכשבר רבי יוסף חיים בעל הבן איש חי זצ"ל לארץ ישראל, עלה לציון הרשב"י ומרוב שמחה של קדושה חיבר במקום שיר קודש זה שיש בו שבחי הרשב"י וגדול כוחו ליגמר עריצים ולהציל את כלל ישראל שיאמרו אותו בשמחה כתפילה בכוונה רבה.

צדקה

בשעה שאדם נמצא במקום קדוש זה, יש בכוחו להתעלות ולכן יפריש סכום כסף לצדקה, לישיבה או לבית הכנסת, או שיפריש סכף כדי שיקנה בו ספרי קודש לילדיו ויאמר: "הריני מפריש סכום כסף זה לזכות רבי שמעון בר יוחאי זצ"ל. והריני מקבל על עצמי בלי נדר להתחזק בעבודת ה' יתברך ובמיוחד הריני מקבל על עצמי להניח תפילין יום יום, לשמור טהרת המשפחה, לשמור שבת כהלכתה, ללמוד תורה יום יום, לשלוח בניי לחינוך דתי, לשמור פי מלשון הרע ולהזהר מכעס.

טעם ההדלקה

ימי הספירה ניתנו בכדי להאיר את החשיכה. אפשר לתת טעם לזה שמרבין בנרות ועושים מדורות ביום זה, להורות שימי הספירה ניתנו בכדי להאיר את חשכות החומריות, ודבר המסוגל לזה הוא תורתו של רשב"י, ספר הזהר, ולכן מרבין בנרות בהילולא דיליה, וזה על דרך הכתוב כי אשב בחשך, ד' אור לי. (איבא דאברהם)

מכל מלמד" השכלת'

"פסח שני"

יום י"ד באייר הוא "פסח שני". בזמן בית-המקדש הייתה זו הזדמנות נוספת להקריב קורבן פסח עבור אלו שלא יכלו לעשות זאת בפסח הראשון.

מה קרה בפסח שני? בשנת 2449 לבריאת העולם, ציינו בני-ישראל את יום השנה הראשון ליציאתם ממצרים בי"ד בניסן והקריבו את קורבן הפסח. על-פי הציווי האלוקי, רק אנשים הטהורים מטומאת מת יכלו להביא את הקורבן. קבוצת אנשים שהייתה טמאת-מת באו למשה ותלונה בפיהם: "אנחנו טמאים לנפש אדם. למה נגרע לבלתי הקריב את קורבן ה' במועדו בתוך בני-ישראל"? לאחר ששאל את פי האלוקים, מסר להם משה רבינו: שלושים יום לאחר חג הפסח יצויין חג הפסח השני. בי"ד באייר, אלו שהיו טמאים או בדרך רחוקה בפסח הראשון, יוכלו להקריב את קורבן הפסח כהלכתו.

מה עושים בפסח שני?

אי-אמירת תחנון: כיום, כשבית המקדש לא עומד על מכונו, מציינים את יום י"ד באייר כיום שמחה ואין אומרים במהלך התפילות את קטעי ה"תחנון".

אכילת מצה: נוהגים לאכול מצה ביום זה. אך שלא כמו בפסח הראשון, מותר לאכול חמץ במשך כל היום.

שנת היובל משחררת את כולם!

למה נקראת שנת החמישים, בשם 'שנת היובל'? מה זה השם הזה "יובל"?

כותב הספר הכתב והקבלה: עניין השם 'יובל' מלשון 'יובל' מלשון מעורבב. הוא מעורבב כיוון שביובל מתבטלים המעמדות.

לפני היובל, יש עבד ויש אדון. מגיעה שנת היובל, אין יותר הבדלי מעמדות, כי כולם משחררים את העבדים שלהם, אז כולם מעורבים יחד, לכן נאמר בפסוק (ויקרא כה, ט): "וְהָעֶבֶרֶת שׁוֹפֵר תִּרְוָעָה..." תִּרְוָעָה מלשון חבר... כמו שנאמר (במדבר כג, כא): "וּתְרוּעַת מִלֵּךְ בְּיָמֶיךָ..."

כותב רש"י - ותרועת מלך בו:

לשון חיבה ורעות כמו רעה דוד (שמואל ב' טו, לו) אוהב דוד, ויתנה למרעהו (שופטים טו, ו) וכן תרגם אונקלוס ושכינת מלכיהו ביניהן.

ספר אזנים לתורה מבאר על פי זה:

לכן לא כתוב דָּרוֹר בְּאַרְץ לְכָל-עֲבָדֶיךָ, אלא דָּרוֹר בְּאַרְץ לְכָל-יִשְׂרָאֵל, בשעה שהאדון משחרר את העבד, אף הוא משחרר כפי שאומרת הגמרא במסכת קידושין כ"א: "כל הקונה עבד עברי כקונה אדון לעצמו".

באותו הרגע שהאדון משחרר את העבד, גם הוא הופך ליחופשי, לכן נאמר דָּרוֹר בְּאַרְץ לְכָל-יִשְׂרָאֵל, לא רק לעבדים, אלא גם לאדונים...

בריאה לחלוטין. את מתפקדת מצוין. כל הכוחות הרוחניים שלך, הכישורים, היכולות נשאר בך. בתוך גוף שונה, רועד, מאובן, מעוות, אבל הם חיים, קיימים, מפכים, רוצים לפרוץ החוצה. אם תחליטי שאת חולה, תחליאי גם את הנפש. אל תעשי את זה. חזרי למוסד והמשיכי לנהל אותו ביד רמה..."

לחנה היה קשה לשמוע את מה שאמר הרופא. זה מקומם. הרי צריך לשכב במיטה, לכסות את הראש בשמיכה ולבכות עד שיאיר השחר. אבל לא זו דרך ההתמודדות. היא ובעלה חזרו הביתה. היה שקט מתוח בבית כמה ימים. מטעם המוסד התחשבו בה. הבינו שקשה להכריז על פרישה מנסיבות אלו. ונתנו לה לעשות זאת בנחת. אבל לחנה היו כוונות הפוכות.

בבוקר שלמחרת היא הגיעה למוסד. כל הצוות והתלמידות היו בהלם מהמראה שלה. חלק גדול מהן בכה. חנה כינסה את הילדות, הקטנות והגדולות ודיברה איתן. קולה רעד, וכמוהו גם גופה היטלטל. "הקב"ה עשה אותי חולה במחלה הזו", הסבירה לבנות ההמומות. תצטרכנה להתרגל לראות אותי רועדת בכל הגוף, לעזור לי ללכת, להביא לי דברים שאבקש. לא אוכל להתרוצץ בין החדרים שלך, ולבדוק למי חסר משהו, אתן תצטרכנה לדאוג לזה לבד. אבל כולנו הולכים לגדול מהמחלה שלי. לא רק אני אלא גם אתן. יש לי הרבה מאד תוכניות, איך לעשות אתכן מאושרות יותר. אינני רוצה לשבת בבית ולחשוב בעצב למה אני לא יכולה לבצע אותן. באתי לכאן כדי שנמשיך יחד גם במצב הזה". היא בכתה מאד. האנרגיה ששחטה כדי להפיק את המשפטים הללו, היתה רבה מאד. המחזה הביא דמעות בלב הנאספים, אמונתה, ושאפתה להמשיך על אף הכל, כ"כ ריגשו את הצוות והתלמידות, שכמו רוח חדשה החלה לנשוב בין כתלי המוסד, רוח של התנדבות, רוח של השראה ועשיה לעזור למנהלת הנפלאה להצליח בשאיפתה...

לעזרתו יום היא לא הפסיקה לעבוד. מי שהכיר את המוסד קודם, רואה אותו בתנופה עכשיו, לא מאמין למשמע אוזניו ולמראה עיניו. בנינים חדשים נוספו, והבנין הישן שינה פניו, הוא שופץ לגמרי. פרויקט הנערות בדירות יצא לדרך. בוגרות מהסמינר ובוגרות המוסד באו לעבוד במוסד. הכל פרח ושגשג והיא לא נחה ולא שקטה. היא שינתה את כל תוכניות הלימודים, שיפרה את האוכל במטבח. שמו של המוסד רק עלה. הוא התרחב לתחומים נוספים, תור של בנות/נשים/נערות היה תמיד ליד דלת הבית שלה. לקבל הוראות, לקבל עצה ותושיה תוכחה קטנה או מחמאה גדולה.

במשך כל הזמן הזה, היא ישבה רועדת כולה בכסא, הגוף שלה היה חולה אבל הנשמה הגדולה והמיוחדת שלה, היתה בריאה ועוד איך.

באחד הימים עבר בעלה ליד בניין המוסד, שני אנשים זרים עברו שם. הם לא הכירו אותו כמנהל המוסד אבל הביטו בהתפעלות לעבר הבנינים.

"שמע" אמר אחד מהם לכיוונו. "אתה מכיר את המנהלים פה? זה נראה מפעל ענק".

"כן", ענה בקצרה, ממתיך למשפט הבא.

"שמעתי שבעלת הבית כאן, חולה בפרקינסון, ולמרות הכל ככה זה מתנהל. אתה חושב שזה הגיוני?"

"כן" - הגיב הבעל - "היא חולה בפרקינסון, הגוף שלה חולה אבל הנשמה בריאה לגמרי ומכח הנשמה הגיעה התנופה הזו".

"מהיכן אתה יודע?" שאל אותו האיש.

"פשוט מאד, כי זו אשתי..."

"פרקינסון", אינה מחלה שבאה בפתאומיות. יש לה סימנים קלים שהולכים ומחמירים. סימנים כאלו התגלו אצל חנה למרות גילה הצעיר. להוריה מוסד לילדות חסרות בית. בנות מהמוסד דפקו אצלם בבית בכל שעה אפשרית. תמיד גרו אצלם, בנות קשיי יום מבתים שבורים והרוסים, כשגדלו בנות המוסד, דאגו הוריה של חנה לכל פרט בחתונתן. חנה ואמא שלה, תפרו את שמלות הכלה, ארגנו את כל החדווה. תמיד היו צרכי המוסד בראש מעייניה של חנה. היא כבר הקימה בית ומשפחה, ולמרות זאת המשיכה להשקיע ללא לאות במוסד. כשאדם נותן את כל כולו לשני, לעולם אינו מפסיד, הן ברוחניות והן בגשמיות. הוריה התבגרו והיה קשה לאמא שלה להתרוצץ ולדאוג לבנות, שוב לא היה מסוגל אביה לנסוע לחו"ל למסעות ארוכים ולהתרים נגידים למוסד שלו. והיה ברור כי היא זו שעתידה לקבל את ניהול המוסד. אחרי שהוחלט על המינוי של חנה כמנהלת המוסד, נפטר אביה בפתאומיות. כולם בשבעה דברו על מפעליו הרבים, ציינו לשבח את מסירותו, והביעו פליאה מכך שנפטר מיד אחרי שמינה את חנה בתו למנהלת. בעלה סייע בחלק הכלכלי שלו, החשבונות, הספקים וההוצאות השוטפות. והיא עם הבנות, והכל חשוב, עם אין ספור תוכניות של התייעלות ובניה. כעת חשבה צורך לבצע זאת. התוכנית הראשונית היתה להפריד את הבחורות הבוגרות במוסד ולהשכינן בדירות נפרדות. כמובן עם אם בית צמודה ואחראית. לרעה מחדש ולאבד את חדרי הבנות הקטנות יותר. היה לה חלום, להביא למוסד בחורות מהסמינר בהתנדבות, שתעשינה שיעורי בית עם הילדות במוסד ותקדמנה אותן בכל מיני מקצועות.

כל התוכניות הללו נגוזו עם היוודע דבר המחלה שלה. בתחילה היא הלכה להתעמלות, להתעמלות מים, לפיזיותרפיה. לקחה אנטיביוטיקה, המליצו לה על ניתוח בחו"ל. עד שרופא עירני אחד אמר לבעלה בשקט, "לאשתך יש פרקינסון". הוא הלם אותו. פרקינסון? זו מחלה של זקנים וקשישים בסוף ימיהם.

חנה, הצעירה יחסית, חלתה בפרקינסון. המצב התדרדר במהירות. מי יעמוד עכשיו בראש המוסד? "בדיקו עכשיו, כשהכל התחיל כל כך יפה, עכשיו רציתי להשקיע את כל כולי לרווחת הילדות של המוסד הכל ייעצר ולא ימשיך. הכל יגווע". כך בכתה חנה. באחת הפעמים הוזמנו חנה ובעלה, לאחד מבתי החולים בארץ ידוע ומפורסם. החולים שהמתינו לרופא היו זקנים באמת. באו מלווים בעובדים זרים או בבני זוגם.

הרופא שקיבל אותם היה חרדי וכיפה שחורה התנוססה על ראשו. הוא הזמין אותם בנעימות להיכנס ושמע על הבעיה. חנה הגיעה לרופא הזה, כדי שיתאים לה את הכדורים במינון שלה.

שאל אותה הרופא, "במה את עוסקת, גברתי?" חנה פרצה בבכי. הרופא הבין שנגע בנקודה רגישה. הוא העיף מבט שואל לכיוון בעלה. "אשתי עבדה עד היום כמנהלת במוסד לבנות מחוסרות בית. יש לה תוכניות רבות וחלומות גנוזים. אבל לצערנו, נצטרך לוותר עליהם, ולדאוג קודם לבריאותה". הרופא שמע אותו ושתק. לפתע התנער ואמר. "היא חולה מאד". תקף אותה הפרקינסון בשלב צעיר מאד בחיים. מקרה רפואי נדיר מאד, אבל מצוי. אם תחליטו שהיא פורשת מהחיים הציבוריים, היא תיסגר בביתה, על מנעול וברירה, ואת כל חלומותיה תשאיר לאחריה. "תביני", הוא פנה לכיוון חנה, הגוף שלך חולה, חולה מאד, אבל הנשמה שלך